

ÎNCHEIERE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Suzanei Dolbuș împotriva Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, calcularea indemnizației pentru creșterea copilului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 21 iunie 2016, Dolbuș Suzana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, calcularea indemnizației pentru creșterea copilului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Dolbuș Suzana a indicat că la 07 august 2010 a încheiat căsătoria cu Țurcan Vitalie, din căsătorie s-a născut copilul Țurcan Eldar, a.n. 17 octombrie 2015, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și numărul NA-VI 2202753 eliberat de Oficiul Stării Civile sect. Centru mun. Chișinău.

Susține că, din 12 august 2013 este angajată la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, iar la moment deține funcția de plutonier al Serviciului Logistică al Detașamentului de Salvatori și Pompieri Ciocana al Direcției Situațiilor Excepționale mun. Chișinău al Serviciului Protecției și Situațiilor Excepționale al MAI.

Declară reclamanta că, în conformitate cu Ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 165 ef din 18 decembrie 2015, pentru perioada 01 ianuarie 2016 - 17 octombrie 2018, i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Afirmă că, a adresat cerere Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, solicitând calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea/îngrijirea copilului până la vârsta de 3 an, reieșind din salariul mediu realizat.

Din răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 19/7-D-85/16 din 16 iunie 2016, rezultă că cererea a fost respinsă din motiv că asupra colaboratorilor Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI se răsfrâng prevederile Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, potrivit căreia colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, iar în corespundere cu aceste prevederi se constată că cererea nu poate fi satisfăcută.

Consideră reclamanta Dolbuș Suzana că refuzul pârâtului de a-i calcula și achita indemnizația solicitată este ilegal și neîntemeiat, deoarece MAI este o autoritate executivă, iar angajații acestuia, inclusiv angajații Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale-subdiviziune a MAI sunt asigurați în sistemul public obligatoriu prin efectul legii, prin urmare situația se încadrează perfect în normele menționate, iar Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale eronat a interpretat normele de drept material, întrucât potrivit Legii bugetului de stat nr. 72 din 12 aprilie 2015, MAI li s-au alocat pentru anul 2015 suma de 506 709,5 lei pentru asigurări și asistență socială.

Concomitent, reiterează reclamanta că fiind angajată la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI și la moment aflându-se în concediu pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, poate beneficia și urmează să beneficieze de indemnizație pentru creșterea copilului, reieșind din cuantumul expres prevăzut de art. 7 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004, și anume venitul mediu lunar realizat pe parcursul a 12 luni precedente riscului asigurat, ceea ce constituie suma de 4885, 9 lei.

Cere Dolbuș Suzana admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 19/7-D-85/16 din 16 iunie 2016, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI să-i calculeze și să-i achite indemnizația pentru creșterea copilului, a câte 30 %, reieșind din venitul mediu lunar de 4885, 91 lei pentru perioada 17 octombrie 2015 - 17 octombrie 2018 și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Pe parcursul examinării pricinii, Dolbuș Suzana și-a concretizat cerințele, solicitând să-i fie calculată și achitată indemnizația pentru creșterea copilului, a câte 30 %, reieșind din venitul mediu lunar de 4885, 91 lei pentru perioada 01 ianuarie 2016 - 17 octombrie 2018.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, s-a recunoscut ca ilegal și nefondat răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 19/7-D-85/16 din 16 iunie 2016, a fost obligat Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI la calcularea și plata în beneficiul Suzanei Dolbuș a indemnizației pentru creșterea copilului Eldar Țurcan, a câte 30 % din venitul mediu lunar de 4885, 91 lei pentru perioada 01 ianuarie 2016-17 octombrie 2018 și s-a încasat suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2016, încasându-se din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI în beneficiul Suzanei Dolbuș suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că stabilirea, calcularea și achitarea plății indemnizației pentru creșterea copilului minor se efectuează de unitatea economică în care își desfășoară activitatea de bază angajatul, iar întrucât Dolbuș Suzana este angajată a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, se întrunesc toate temeiurile legale pentru stabilirea, calcularea și achitarea în beneficiul reclamantei/intimate indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la atingerea vârstei de 3 ani.

La 27 martie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI a invocat că personalul atestat din cadrul serviciului cade sub incidența prevederilor art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 93 din 05 aprilie 2007, potrivit căreia colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, prin urmare din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale, respectiv nu cad sub incidența Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului nu atestă data când a fost expediată copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, însă din cererea de recurs reiese că aceasta a fost recepționată de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI la 10 martie 2017 (f.d. 92)

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI la 27 martie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 12 aprilie 2017, în adresa intimatei Dolbuș Suzana a fost expediată copia recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 02 mai 2017, intimata Dolbuș Suzana a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2016, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele ierarhic inferioare just au ajuns la concluzia de a-i fi calculată și achitată indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani de la locul de muncă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul invocat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, precum că colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurărilor sociale de stat și respectiv, nu cad sub incidența Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și nu beneficiază de indemnizații de pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, din următoarele.

Potrivit art. 4 alin. (1) pct. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, în sistemul public, sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoanele care sunt numite la nivelul autorității executive, fapt expres prevăzut și de art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, care

stipulează că colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație.

Conform art. 5 alin. (1) lit. f) și alin. (3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani. Modul de acordare a prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de Guvern.

Prin prisma pct. 6 din Regulamentul „Cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă” aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către unitatea în care își desfășoară activitatea de bază angajatul (unde se păstrează carnetul de muncă) prin contract individual de muncă.

Prin urmare, colaboratorii Serviciului sunt persoane asigurate de stat și de indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani pot beneficia angajații la locul de muncă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic